

Evangelikus hírmondó

2014.– Húsvét   **A tési evangélikus egyházközség lapja**   XII. évf. 1. szám

Áldott húsvéti ünnepeket kívánunk!

Pilátus

Milyen sokféle ember találkozott Jézussal rövid földi élete és szolgálata alatt. Ez a találkozás egyeseknek az életet jelentette, míg másoknak addigi állapotukban, a halálban való megrekedést. Voltak, akik befogadták őt, sokak visszautasították.

Számunkra mit jelent a Jézussal való találkozás? Hogyan fogadjuk Őt? Megnyílunk-e előtte vagy elutasítjuk? Pilátus története világosan mutatja, hogy kizárólag ez a két lehetőség van: vagy befogadjuk, vagy elutasítjuk Jézust. Minden találkozásunk Jézussal döntés elé állít bennünket, s nem tudhatjuk, melyik lesz az utolsó.

Jézus beszélget Pilátussal. A történelem úgy tartja őt számon, mint a ki két könyökkel verekedett ki magának minden előbbre jutást. Jézust azonban senkinek sem a múltja érdekli, hanem a jövője. Miközben mi a múltunkkal vagyunk elfoglalva, azt akarjuk takargatni, megmásítani, megszépíteni, letagadni vagy fitogtatni – aközben Ő a jövőt készíti elő. Egy egészen új jövőt kínál, mint amelyet mi gondoltunk. Ő a múltunkra nézve ezt a mondatot tartja szem előtt mindig: „Megbocsátattak a te vétkeid.” És utána a jövőről akar szólni. Ő azzal foglalkozik, hogyan szabadulhatunk meg. Pilátus élete is minőségi változáson mehetne át. Tálcán kínálja neki a szabadságot, az új életet. Milyen szomorú, hogy Pilátusnak mindez mégsem kellett.

Pilátus veszte az volt, hogy megpróbált semlegesnek maradni a Jézus ügyben. Semmiképpen nem akarta őt megfeszíteni, de megkoronázni sem merte. Aki egy harmadik lehetőséggel kísérletezik, az előbb-utóbb megfeszíti Jézust. Aki nem meri vállalni a Jézus melletti döntése következményét, az előbb-utóbb megfeszíti Őt.

Jézus Krisztus nekünk is bejelenti királyi igényét. Mit tegyek hát Jézussal, Aki királynak vallja magát, s Akit meg akarnak feszíteni övéi, de én a szívem mélyén látom, hogy ártatlan. De én azért kívül akarok maradni ezen, mert mit tudhatom, milyen kockázatokkal jár, ha nyilvánosan mellé állok.

Csakugyan következményei vannak, ha valaki igazat ad Jézusnak. Következményekkel jár, ha valaki Jézust királyként kezdi tisztelni. Az egész élete megváltozik. Ami eddig fontos volt, arról kiderül, hogy teljesen felesleges.

Miért szolgáltatta ki Pilátus Jézust? Azért, mert félt attól, hogy elveszíti a császár barátságát. Ez a végső érv, amire megadja magát. Amikor ez elhangzik, visszavonul, feladja a Jézus megmentéséért folytatott küzdelmet. „Ha ezt szabadon engeded, nem vagy a császár barátja.” Ettől megijed. Akkor inkább kiadja Jézust, hogy feszítsék meg.

Mi merjük-e vállalni Jézust királyunkként? Vagy jobbnak látjuk, ha a magunk urai maradunk? Igaz ugyan, hogy nem tudunk uralkodni magunkon, a nyelvünkön sem, az indulatainkon sem, a gondolatainkon sem, nem tudunk magunknak egyetlen nyugodt éjszakát sem teremteni, nem tudjuk elrendezni a dolgainkat, magunk körül újra és újra vihart kavarnak, ahelyett, hogy békesség sugároznék belőlünk, de azért mégis inkább ezt választjuk.

Vagy bátran és alázatosan meghajlunk a király Krisztus előtt, és azt mondjuk: „Én Uram és én Istenem!” – mostantól kezdve Te légy az Úr az életemben! Rendezz át mindent úgy, ahogy jónak látod, hiszen tudom, hogy ez az igazi élet. Itt kezdődik a mennyek országa.

Cseri Kálmán (Emberek a kereszt körül)

Bemutatkozik gyülekezetünk új lelkésze

Az idei tavasz jelentős változást hozott gyülekezetünk életébe, ugyanis március 1-től új helyettes lelkész kapott megbízást gyülekezetünk pásztorlására Nagy Gábor személyében. Az alábbiakban az ő bemutatkozó sorai olvashatóak.

Nagy Gábor vagyok, evangélikus lelkész. 1985-ben születtem Székesfehérváron és a fejér megyei Tordas községben nevelkedtem nővéremmel együtt szerető családi légkörben. A helyi általános iskola elvégzése után a fővárosba kerültem, ahol először a távközlési technikus bizonyítványt szereztem meg, majd ezután kezdtem el az Evangélikus Hittudományi Egyetemet. Ezek az évek meghatározóak voltak számomra – a diáktársak között testvérekre találtam, akikkel szoros barátság fűzött minket egymáshoz az ott töltött fél évtizedben. Az iskolai képzés után hatodéves gyakornokként a Sári Evangélikus Gyülekezetbe kerültem, ahol Szarka István esperes úr volt a mentorom. A diploma megszerzése utáni két évben beosztott lelkészként ugyanitt folytathattam szolgálatomat, mely a második évben kiegészült egy éves helyettesítő szolgálattal Nagyvelegen. Mindeközben a Fejér-Komáromi Egyházmegye ifjúsági felelősének is megválasztottak. 2012 szeptemberében Skóciába, Glasgowba indultam egy éves tanulmányi ösztöndíjra. Ez alatt az idő alatt a Cornhill Training Course hallgatója voltam, ahol a fő tantárgy a bibliaismeret és a gyakorlati teológia volt. 2013 júliusa óta ismét Súron végzem lelkészi szolgálatomat. Tavaly ősszel sikeres parókusi lelkész vizsgát tettem, melynek értelmében idén nyáron választanak meg a gyülekezet parókusi lelkészévé.

A tési gyülekezetben végzett szolgálatra februárban kértek fel, melyet örömmel elfogadtam. A megbízás 2014 márciusától előreláthatólag június végéig, illetve a várpalotai lelkészi állás betöltéséig tart.

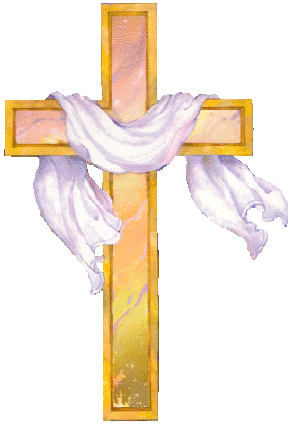
Nős vagyok, feleségemmel Nagy-Rumy Mariannal 2013 augusztusában kötöttünk házasságot. Ő énekező, illetve zeneelmélet szakos tanárként dolgozik Mórton.

Anyai ágon örököltém az evangélikusságot. Gyermekkorom óta jártam hittanra, ami kezdetben nem tűnt többnél egy olyan laza óránál, ahol nincs házi feladat és sokat énekeltünk. Személyes hitem csak a konfirmáció körül kezdett kialakulni és megerősödni. Az igazi elmélyülést egy ifjúsági tábor hozta el Piliscsabán, ahol végre megértettem, hogy mi értelme is van igazán az egész hitnek és az egyháznak. Megismertem ugyanis Jézus Krisztust. Addig egy olyan személyként állt előttem, aki valamikor a történelem során köztünk élt, Isten Fia volt, és ma is tanulságos történeteket olvasunk róla a Bibliában. De akkor egyszer csak megértettem, hogy Ő valójában azért jött el a földre, hogy megváltson engem és minden embert a bűneiből és az örök halál helyett örök életet adjon nekünk. Megértettem és megéreztem azt a mindent felülmúló szeretetet, amit csak Tőle kaphatunk meg, és nem tudtam neki tovább ellenállni. Imádságban lettem korábbi, célt tévesztett és bűnös múltamat és átadtam neki életemet, hogy immár legyen az Ő uralma és vezetése alatt.

Az azóta eltelt 15 év alatt megértettem, hogy a hitben nem lehet leállni, szünetet tartani, nem lehet stagnálni. Mindig szükségünk van az Istennel való kapcsolattartásra, a vele való közösség keresésére, különben menthetetlenül elsodródunk tőle.

Szívből kívánom a Kedves Olvasónak is, hogy személyesen rátalálhasson az Élő, Megváltó Krisztusra, **„hiszen nincs is messzire egyikünkől sem”** (ApCsel 17,27).

Amikor a halál múlt időbe kerül

Krisztus mondja: „halott voltam, de íme, élek örökkön-örökké, és nálam vannak a halál és a pokol kulcsai.” /Jelenések 1,18/

Fenti Igénk olyan ellentmondással kezdődik, ami csak Krisztus esetében válik igazzá: halott voltam. Ember ilyen saját tapasztalatról nem tud beszámolni. Persze eszünkbe juthatnak azok a különleges esetek, amikor valakit újraélesztnek és visszatér a klinikai halálból, de Jézus halála ennél sokkal mélyebb és teljesebb volt. Nagypéntek délutánján meghalt a kereszten, azt olvassuk, hogy „kilehelte lelkét”. Este sírba tették és vasárnap hajnalig ott is volt. Ez alatt az idő alatt, nem csak szendergett, hanem ténylegesen „alászállt a poklokra”.

Viszont a harmadik nap reggele már csak az üres sírt ragyogta be. Ugyanis Jézus legyőzte a halált és újra életre kelt – Isten feltámasztotta őt! Csodás, és mint ilyen, emberi értelmünk számára teljesen felfoghatatlan esemény. Pedig Krisztus aznap valóban feltámadt, és nem csupán tovább folytatta mulandó földi életét, hogy aztán újra meghaljon, hanem örök életre támadt fel egy romolhatatlan, dicsőséges testben.

Mindez furcsa nekünk és távol áll a hétköznapi tapasztalatainktól. A mi halottaink nem kelnek fel a harmadik napon és nem ölelhetjük őket ismét magunkhoz a temetés után kevéssel. Ott maradnak a sírban, mi pedig a hiányukkal telve élünk tovább. Pedig a Biblia azt tanítja, hogy Jézus feltámadása nem csak önmagáért történt, hiszen húsvéti győzelmében minket is részesít. De hogyan?

Amikor valaki birtokol egy házat, akkor tulajdonosként nála van annak a háznak minden kulcsa. Kinyithatja és beengedhet valakit, de ugyanakkor be is zárhatja azt mindenki előtt, akinek nincs ott dolga – a kontrol az ő kezében van. Jézus azt mondja ebben az Igében, hogy neki a halál felett ilyen hatalma van – nála vannak a kulcsok, amivel kinyithatja és bezárhatja annak kapuit. Ha életünk során hittel átadjuk neki magunkat, akkor nincs mitől félnünk az utolsó órákon. Akkor tudhatjuk teljes bizonyossággal, hogy nem a mély sötétség vár minket, hiszen Krisztus bezárta megváltottai előtt az örök halál kapuját és a hívők új és örök életre támadnak fel, ahogy történt ez Megváltónkkal húsvét hajnalán.

A hívők feltámadása azonban nem a harmadik napon történik, hanem ennek a földi világnak a végén, amit a Biblia szavaival élve egy utolsó harsonaszó fog jelezni: **„mert meg fog szólalni a harsona, és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban”** (1 Kor 15,52). Ez lesz a megváltás kiteljesedése, mikor már nem lesz rajtunk hatalma sem kísértésnek, sem bűnnek, sem betegségeknek, sem a halálnak. Romolhatatlan, örök élet kezdődik immár Krisztus közvetlen jelenlétében és nyilvánvaló uralma alatt. A megváltottak számára pedig nem lesz többé elmúlás!

Ebben a húsvéti csodában azonban csak az részesülhet, aki életében már Jézusnak adta önmagát. Jelenleg tehát ez a legfontosabb célunk, hogy hittel rátaláljunk és közösségünk legyen vele. Krisztus pedig így bátorít minden keresőt: **„zörgessetek, és megnyitattik nektek”** (Lk 11,9). Az Ő jelenléte és uralma nincs messze tőlünk, ezen a világon is átélhető valóság. Imádságban, az Ige olvasásában vagy hallgatásában személyesen is találkozhatunk vele, átélhetjük szeretetét és bűnbocsátó kegyelmét.

Innentől lesz a vallásból élő kapcsolat, az Istenről való tudásból Atyám iránti szeretet, a világ Megváltójából az én Megváltóm, a halálfélelemből az üdvösség távlata, húsvétból pedig a legfényesebb Krisztus ünnep.

Nagy Gábor, lelkész

Mi újság van (egy)házunk táján?

- Március 1-től **Tóth Attila** tisztelendő úr a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei **Kölcshén** folytatja lelkészi szolgálatát. A **helyettes** lelkészi szolgálat zökkenőmentes átvételét Urunk után **Nagy Gábor** sári lelkésznek köszönjük meg, aki szívesen vállalta, hogy heti két alkalommal hirdeti nekünk Isten igéjét.
- **Gyülekezeti alkalmaink:** keddenként 18.00 órai kezdettel **bibliaóra** van a parókián. Az Apostolok Cselekedetei könyvét tanulmányozzuk, rendkívül gondolatébresztő és hitet gazdagító perceket tölthetünk együtt testvéri közösségben. Következő időpont: április 29., kedd. Minden vasárnap továbbra is 14.00 órai kezdettel tartjuk **istentiszteleteinket**, húsvéttól már a templomban. Örömmel hívjuk gyülekezetünk minden tagját és más érdeklődőket vasárnap is templomunkba.
- **Templom- és parókiatakarítás** lesz április 17-én, csütörtök délelőtt 9 órától. Kérünk mindenkit, hogy akinek ereje és ideje engedi, segítsen be az egyház körüli teendőkhöz.
- **Presbiteri ülés** lesz április 27-én vasárnap az istentisztelet után. Minden presbiter megjelenésére számítunk.
- **ÜNNEPI ISTENTISZTELETEK:**
  - április 18-án nagypénteken 14.00 órakor úrvacsorai istentisztelet a kápolnában
  - április 20-án, húsvét vasárnap 14.00 órakor úrvacsorai istentisztelet a templomban
  - április 21-én, húsvét hétfőn 14.00 órakor istentisztelet a templomban

